

TÄVLING

Maj
2014

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SK AV ROHNNY ANDERSSON

Inblicks innehåll

Detta nummer av klubbinformation handlar mycket om arrangemanget av 10-mila. Det är trots allt en stor händelse i klubbens historia att få vara med och arrangera en så gammal och ärorik tävling. Reportage om aktivt tävlande m.m. får ta större plats i kommande nummer för nu har vi inga större inplanerade arrangemang efter att ha varit delarrangörer i både O-Ringen och 10-mila under de fem senaste åren.

Stor arbetsinsats på 10-mila av klubben

När vi summerar antalet arbetstimmar vid arrangemanget i Eksjö så kom vi upp mot 1000 timmar. Mest tid lades på Tältresning och tälttrivning nämligen 402 timmar. Därefter kom Bevakning 182 timmar, Toalett-Städservice 141 timmar, Byggarbete 132 timmar och minst Resultat 85 timmar. Summerat blir detta 942 timmar. Motsvarande siffra på 5-dagars 2009 var ca 2300 timmar men då var det ju tävling i fem dagar.

Hur stor belöningen blir i pengar för vår insats lär dröja fram tills i höst innan vi vet. Målet för tävlingen var ett totalt överskott på 2 miljoner och för detta bedömdes det gå åt ca 5500 oavlönade dagsverken. Ryktet säger att vi inte kom upp i dessa 2 miljoner. Det finns dock inga större överraskande utgifter som ska förändra detta drastiskt. Vår tro är att vi minst ska nå de 50 000 kr till klubben som vi hoppades på innan tävlingen d.v.s. ca 50 kr för varje arbetad timma vilket är en bra ersättning för ideellt arbete.

Medlemsavgifter

Klubbens årsmöte beslöt om oförändrade medlemsavgifter för 2014. Avgiften för aktiv vuxen medlem (medlem som klubben har betalat startavgift för året dessförinnan) är 250 kr. För ungdomar under 17 år är avgiften 50 kr. Resterande, d.v.s. passiva vuxna medlemmar samt ungdomar mellan 17-20 år, betalar 100 kr. För familj med minst en aktiv vuxen medlem är maximala avgiften 500 kr och för familj utan aktiv vuxen 400 kr.

Inbetalningskort för årets medlemsavgifter är bifogat till denna klubbinformation. Är ni flera i samma familj (medlemmar med samma bostadsadress) så är inget belopp ifyllt som ska betalas utan det får ni fylla i själva från den specifikation som är med på blanketten. Detta för att ni kanske vill ändra något. Lägg eventuellt till eller ta bort personer, justera beloppet samt betala därefter in beloppet så fort som möjligt så blir kassören nöjd. Om ni lägger till någon person så ange personnummer.

Vi är ju ganska långt in på verksamhetsåret re-

dan. Är det så att det är någon som får ett inbetalningskort men som redan har betalat t.ex. vid ansökan så bortse från denna nya uppmaning att betala.

Uppskattning för arbete på 10-Mila

Det dröjde länge innan vi fick klart med klubbens uppgifter på 10-mila. Det ursprungligen tilldelade uppgiften Resultat var ju inte så omfattande så att det motsvarade klubbens ambitioner att kunna få ett bra ekonomiskt tillskott till klubbkassan genom att arbeta på 10-mila. Vi anmälde därför vårt intresse för att hjälpa till med bl.a. Tältresning och Uppbyggnad av TC.

När det gällde Tältresning och sedermera även nedtagningen så visade det sig att vi fick ta hela den uppgiften själva. Detta då den andra tilltänkta klubben hade meddelat i god tid att de tvingats hopp av. Detta på grund av ett eget större klubbarrangemang samma helg som uppbyggnadshelgen. Av någon anledning hade inte detta noterats av de personalansvariga. När det gällde Uppbyggnad av TC så hade några klubbar utlovat arbetskraft som de sedan inte kunde få fram. Resultatet av detta blev att vår klubb fick lösa även denna uppgift nästan helt själva. Efter en fantastisk arbetsinsats och positiv inställning så löste vi dessa uppgifter. Stora arbetsinsatser av våra pensionärer samt en bra uppslutning av övriga medlemmar under tältuppbyggnadshelgen blev lösningen. Mycket beröm gavs under tävlings- och avvecklingsdagarna till klubben och våra medlemmar av generalsekretären Göran Nilsson och den personalansvariga Vivianne Lindstam för utförandet av dessa uppgifter. Den som främst berömde oss var dock arenachefen Tore Bäckman som hade det praktiska ansvaret för uppgiften. I ett senare mail till klubben skriver han: "Först och främst vill jag återigen tacka för ert fantastiska arbete före, under och efter tävlingen. Inte

minst ert glada och positiva sätt att ta er an arbetsuppgifterna betydde mycket, inte minst för mig själv.”

Alla ni som hjälpte till med klubbens insatser (och då inte minst de som hjälpte till utan att vara medlemmar) uttrycker klubbledningen sin största uppskattning till. Alla hjälpte till efter bästa förmåga men de som var vardagslediga kom att tillbringa en hel vecka i Eksjö och Ränneslätt. Fantastiskt! Samtidigt så tror jag att många av er hade roligt dessa dagar med att skapa något gemensamt. Detta gav ännu ett minne för livet av att gemensamt föreningsarbete kan innebära värden som inte kan uppnås i andra sammanhang.

Vasaloppsveckan

Årets Vasalopp såg problemfri ut för arrangörerna ända fram till ca två veckor före tävlingsdagen då höga temperaturer och regn satte igång snösmältningen alldeles för tidigt. Tävlingen var starkt hotad så sent som några dagar före. Ett något mer vinterlikt väder och en massiv insats av frivilliga och maskiner med att stoppa vattenflöde samt att skotta snö räddade det hela.

I årets tävling deltog bara tre klubbmedlemmar. Detta bland annat p.g.a. att en klubbresa med boende under några dagar gjordes veckoslutet före. Detta för att deltaga i övriga tävlingar i Vasaloppsveckan.

I Vasaloppet uppnåddes dock följande resultat:

4925	Alf Olsson	7.27.38
7108	Arne Kempe	8.41.15
9823	Kenneth Kall	10.32.46

Öppet spår åktes av följande med uppnådda tider:

Fredrik Mathsson	6.56.52
Mattias Larsson	7.20.53
Göran Runesson	7.35.27
Kerstin Dalkvist	9.43.16

I Kortvasan var Adam Runesson snabbast på 3.15.52 före lillebror Erik med 3.35.53. Övriga som deltog i detta lopp var Annelie Werneskog, Emma Mathsson, Robin Jörnevi, Olle Ewert, Per Ewert, Gunnilla Runesson, Martina Karlbom och Wilma Fridell. Elsa Mathsson deltog i Ungdomsvasan.

Så även om det var få i Vasaloppet så var det rekordmånga från klubbens som deltog under Vasaloppsveckan. Resan veckan före var mycket uppskattad och det är redan bestämt att den ska upprepas kommande vinter. Så har du tankar på att prova på hur det är att åka i vart fall en del av den berömda sträckan mellan Sälen och Mora så kontakta Göran Runesson (goran.runesson@gmail.com/0738-522494) och anmäl ditt intresse till

Som du ser ovan så finns det sträckor för alla, både ung som gammal.

Tiomila

Tiomila i Eksjö, jag var en av dom som var där.

Vi var 750 funktionärer ungefär.

Vad tid det lagts ned på detta bestyr.

På detta fantastiska orienteringsäventyr.

En del gjorde småmissar på kontrollerna, andra sprang rätt.

I den kuperade terrängen väster om Ränneslätt.

Ute på banan fanns vätskekontroller, som serverade vatten.

Det behövdes säkert i synnerhet på den 17 km långa natten.

Från pannlamporna kom det starka lyset på tall och gran.

Det syntes säkert ända till stan.

Två dagsträckor innan skymningen kom.

Sex nattsträckor sedan vände natten om.

Till gryning och dagsljus, inga pannlampor behövdes mera.

En kall natt var till ända, för oss funktionärer var lager av kläder flera.

Ut på 10:e och sista sträckan, vem skulle vinna av dessa sju.

Segrade gjorde Jan Prochazka i finska Kalevan Rasti från Joensuu.

Odd-Helmer Bruzefjordh, Anneberg

Stjärna på skidor

Den 15-16 mars var vi i Falun på World Cup-avslutningen där vi medverkade i finalen av ”Stjärna på Skidor”. Ski Team Forserum var en av 6 klubbar i landet som genom stjärnjakt och olika utmaningar har vunnit detta fina pris att få komma till Falun och tävla under för-VM. Under hösten och vintern har ”Stjärna på skidor” konceptet varit en viktig del i våra träningar där vi har utfört flera utmaningar såsom ett mini OS, byggt en rolig slalombana i Lövhult och gjort en hejaramsa till skidlandslaget i Emil Jönsons utmaning. Allt dokumenterat på video och inskickat till tävling-

en av Jörgen som varit klubbens ”stjärngeneral”. Sedan har vi samlat stjärnor genom olika övningar både med tekniska och sociala element och även haft en kväll med matlagning av nyttigt mat och näringslära.

Massor av kul blev det och våra ungdomar tävlade i samma spår som världseliten. Ett par timmar innan damernas jaktstart var det dags för vår tävling och det var otroligt fint att se alla ungdomar som kom in på stadion och ställde upp sig i de 12 startfällorna allt eftersom den proffsiga speakern ropade upp dem. Sedan var det tävling och alla gav sitt yttersta och även Kungen var på plats just för att se ungdomarna åka. Prisutdelning på scenen och en fin buckla att ta med hem till klubbstugan avslutade finalen.

Att på nära håll få se Hellner och Kalla och alla andra elitåkare var en fantastisk upplevelse. I branta backar både uppför och nerför och spurt inne på stadion fick vi känna pulsen på världens bästa skidåkare när de presterar på topp. Det var många av barnen som fick en a-ha upplevelse när de faktiskt förstod att de snabbaste skidåkarna i världen åkte rakt framför näsan på dem. Sedan var det autografjakt och besök i det avspärrade området med alla vallabussar och omklädningsrum för de olika länderna. Sammantaget var det en härlig resa som vi kommer att minnas länge, länge och som ger våra ungdomar inspiration att fortsätta utveckla sin skidåkning under åren som kommer. Se mera om tävlingarna samt klubbens bidrag på följande sidor på Internet.

<http://www.stjarnapaskidor.se/>

<https://www.facebook.com/media/set/?set=a.689712831068156.1073741858.120144251358353&type=1>

353&type=1

Geir Flaa

Uppskattning av årets 10-Mila

Tävlingen 10-Mila ägs av ett antal Stockholmsklubbar men överläts till andra arrangörer ca 2 år av 3. I år var det Smålands tur och det för första gången. En hel del förändringar på utformningen av tävlingen provades detta år. Allt för att skapa mera spänning i tävlingen så länge som möjligt men ändå göra den rättvis. En väldigt stor satsning gjordes på TV-sändning och radiorapporter från skogen samt TC. Denna sändning gick ut på plats på två jättestora TV-skärmar (varav en sades ha använts på OS i Sochi) samt via Webben till alla som betalat för mottagning hemma i soffan eller framför TV:n. Dessutom inte minst till alla övernattande på TC i alla sina tält. Denna sändning var väldigt proffsig under de ca 24 timmar som den pågick i ett sträck. Per Forsberg, känd från sporten i TV, körde alla dessa timmar utan avbrott för vila och sömn. Hur orkar han och hur klarar han att hålla hjärnan klar?

En av kommentatorerna i skogen, som likaså var i arbete 24 timmar utan avbrott, var Björn Persson. Förutom att vara skogsspeaker åt 10-mila sedan många år tillbaka så har han jobbat väldigt många år i Svenska Orienteringsförbundet (SOFT) och även Internationella Orienteringsförbundet (IOF) där han fortfarande är verksam. Några dagar efter tävlingen kom nedanstående mail till tävlingsledningen för årets 10-Mila.

”Vänner, Bara ett par rader för att förmedla ett par omdömen om allas vårt jobb förra helgen. Förbunds-

kaptan Håkan Carlsson ringde mig i ett helt annat ärende men inledde med att tacka för helgens uppvisning i arena- och TV-produktion, som han menade var det bästa han sett hittills vad gäller orientering. Hade en middag och några trepinners i går kväll med SOFT:s gamla (och klassiska) ledargarnityr Åke Jacobson, Stig Carlsson, Palle Norén, Knutte Nord och hela det gänget. De var samstämmiga: Bästa någonsin! Och då vet ni ju lika väl som jag att det ska mycket till innan speciellt Åke medger att något är bra! Så låt oss tugga i oss medan vinden är förlig!

Allt gott,

Björn Persson

Sports Director

International Orienteering Federation (IOF)

Vasaloppet på 50-talet

De första som deltog i Vasaloppet från Forserum var våra medlemmar Sölve Ericsson och Göran Wahlberg. Sölve fyller i sommar 92 år och Göran 86 år. Det var år 1955 som debuten ägde rum. Jag tog mig en pratstund med Sölve, som fortfarande spanner på skidorna om snön bara kommer, och försökte få reda på hur de kom på idén att åka Vasaloppet och hur det var.

Sölve kom till Forserum 1945 efter att ha vuxit upp på en bondgård mellan Hok och Hagafors. Han jobbade på WST som de flesta andra. Det fanns många fler industrier i samhället på den tiden och i början av 50-talet anordnades det korptävlingar av diverse slag mellan dessa och då bl.a. skidtävlingar. Sölve deltog i dessa med framgång eftersom han var van att åka skidor sedan barnsben. Det var också under dessa år de moderna skidorna hade börjat komma. De var självklart inte några skidor av plast utan skidor var gjorda av trä. De hade dock blivit lätta, smala och med en bra fungerande

bindning som kallades rottefälla. Allt detta gjorde skidåkningen mycket mer lustfylld. Skidor och andra skidutrustningar köpte de hos Södermans Sport i Nässjö som låg strax intill Torget. Söderman själv var skidåkare i Nässjö IF och berättade då för Sölve och Göran om det stora och långa loppet i Dalarna. Intresset växte och under 1954 bestämde de sig för att åka. Man kunde inte anmäla sig själv utan bara genom föreningar som tidigare hade deltagit. Det blev alltså i Nässjö IF:s namn de skulle delta. De hittade den ansvarige och anmälde sig. Sedan visade det sig i ett ganska sent skede att han hade väntat så länge på att de sista skulle anmäla sig så han missade att få in anmälningarna i tid. När Sölve och Göran ringde upp till arrangörerna och förklarade vad som hänt så sa de att kom bara hit upp så löser vi det.

Redan i oktober kom det snö så under två veckor så de kunde de träna skidåkning. Träningarna hade de förlagt till Karsbo där de hade sin spår. Som så ofta sker så försvann oktobersnön och det blev barmark. Ända fram till sista veckan i januari men då blev det en bra vinter för skidåkning ända fram till tävlingen. Ett par veckor före tävlingen testade de att åka under

en längre tid så då körde 4 mil en helg.

Resan till tävlingen företogs med tåg. Det var inte det sämsta, för på den tiden gick järnvägen ända fram till Sälen. Denna järnvägssträcka lades dock sedan ned 1969. De åkte upp redan torsdag morgon och var framme på kvällen. De fick ta tre dagar ledigt från jobbet vilket inte alltid var så lätt på den tiden. När de frågade Allan Werneskog, en av sönerna till ägaren av WST, om de kunde få ledigt så fick de till svar "Åk ni pojkar". På den tiden ingick inkvartering i anmälan och de hade blivit anvisade att bo hos en skogvaktare i samhället. Han skulle själv åka Vasaloppet. Förutom Sölve och Göran bodde ytterligare en deltagare i huset.

På fredagen och lördagen så gjorde de långa testrundor på spåret. De åkte upp för backarna vid nuvarande startplats för att sedan komma över till myrarna och de mera plana delarna som utgör spåret. De visste alltså vad som väntade och speciellt i början av loppet. Tävlingsdagen var det ca 5-10 minusgrader på morgonen och var lättvullat. De packade ned sina kläder i medhavda ryggsäckar och tog med till starten. Den var då inte förlagd som i dag till Berga By ca 7 km söder om Sälen utan den var inne i Sälen vid Olispagården på västra sidan av älven. Skogvaktaren hade tänkt att göra det smidigt för dem så han hade beställt en taxi att skjutsa dem. Ganska snart på färden till starten så körde dock bilen fast i folkmassorna så det blev enklare att stiga av och gå resten av vägen. Det var ca 700 löpare anmälda. På grund av strulet med anmälan så fick de ta överblivna nummer. Därför kom det sig att Sölve fick skruda sig i nummer 28 och Göran i 68, rena eliten alltså. Ryggsäcken lämnades vid starten precis som i dag för transport till Mora. Sedan var det bara att göra sig klar.

Efter start så gick spåren ned på älven som de åkte på söder ut till där spåret viker upp i backen i Berga By. Öppningen för spåren i backen var mycket smälare än i dag så det blev stockning redan på den tiden. Väl uppe så blev det enklare. Temperaturen höll sig sedan under hela loppet på ca 5 grader minus. Ett visst besvär hade de dock av att det drev in snö i spåret. Vallan fungerade bra och först efter Evertsberg stannade de och kompletterade vällningen lite. Antalet matkontroller var inte så många som i dag men det var de förberedda på. Bara det att få mat under åkningen var storstilat nog. Åkningen gick bra och inga tendenser till att ta slut uppstod. De höll ihop hela tiden och efter 7 timmar 4 minuter och 24 sekunder körde de samtidigt över mållinjen i Mora. Göran med placering 298 och Sölve med 299 av de 653 som fullföljde loppet. Segertiden var 5.27.28 så de var inte så

långt efter. Vid mål-
gången
hörde de
oväntat
någon
ropa
"Heja
Forse-
rum".
Det var
Bertil

Josefs-
son,
född i
Skallarp
men för
de flesta
känd
som
kamrer
på Näs-
sjö Bil-
hall samt

mycket duktig orienterare, som hade känt igen dem och ropade.

Efter tävlingen följde som i dag att hitta sin ryggsäck, bad och mat samt att hitta inkvartering. Denna anvisade också arrangörerna. Det blev denna gång i en skola i Mora. Efter en god natts sömn så blev det hemfärd på måndag morgon varpå de åter var i Forserum på måndagskvällen med en stor erfarenhet rikare. Det blev Sölves enda lopp medan Göran gjorde om loppet även 1956 varpå han gjorde uppehåll till 1963 för att sedan delta även 1964 och 1965 och det sista året för första gången i den nybildade klubben Forserums SOK namn.

Runes Minne

Ni kanske har reagerat på att årets första klubbinformation Inblick är ovanligt sen. Orsaken till detta är självklart främst vårt engagemang i 10-mila som har fått prioriteras. En andra orsak till att informationen kommit tidigare på våren förut har varit att hinna få ut inbjudan till klubb-tävlingen Runes Minne som brukat arrangeras i månadsskiftet maj-juni. Klubbens utveckling de senare åren beträffande antalet aktiva orienterare har tyvärr inte varit så positiv. Antalet deltagare har därför sjunkit markant jämfört med de första åren på 1990-talet. Medlemmar från familjen Frostfeldt har varje år kommit från Jönköping och Stockholm för att delta och hedra minnet av klubbens initiativtagare Rune Frostfeldt. De har också de senare åren reagerat på att mycket arbete har lagts ned på allt färre deltagare. Därför har vi tillsammans tagit beslutet att i vart fall tills vidare upphöra med tävlingen i nuvarande form. En annan lösning och en större orienteringsaktivitet i klubben kan väcka liv i tävlingen igen.

Höglands-OL

Detta nummer av Inblick kommer som nämnt tidigare mycket senare än vanligt. Det innebär att det inte är så långt tills sommarens OL-begivenhet startar. Det är våra gemensamma träningstävlingar som klubbarna i Höglandszonen anordnar varje år. På dessa finns det banor för alla kunskapsnivåer (dock inga med glada och ledsna gubbar som i Inskolning). Inbjudan om var arrangemanget är finner du på respektive klubbs hemsida samt under Klubbnytt i Smålands-Dagblad. Anmälan sker på plats och kostnaden för att delta är 30 kr oavsett ålder och bana. Du måste ha med dig en SPORT-identpinne och kompass. Om du inte har någon pinne att stämpla med så låna en av klubben. Det är inga organiserade samresor till dessa träningar. Vill du ha sällskap så kontakta någon som du känner i klubben. Start får ske mellan 17.30-18.30.

Följande tillfällen finns att välja på:

Ti 24 juni	Eksjö SOK
To 3 juli	Nässjö OK
Ti 8 juli	Forserums SOK
Ti 15 juli	Boxholms OK
Ti 22 juli	Inget arrangemang p.g.a. O-Ringen
Ti 29 juli	SOK Aneby
Ti 5 aug	Annebergs GIF
Ti 12 aug	SOL Tranås

Naturpasset

Årets utformning av Naturpasset är åter foto-OL med 40 platser på en karta att besöka. I varje kontrollrings mitt ska du hitta något som överensstämmer med en av bilderna på bildarken som följer med i deltagarpaketet. Området som platserna finns på är i år något mer begränsat än de senaste åren. Den ambitiösa kan nog besöka alla platserna under två längre cykelturer. Dela dock gärna upp dem i fler turer så blir det än mer upplevelser.

Tidsperioden för att besöka kontrollerna är från den 12 maj ända fram till den 31 augusti. Enda försäljningsstället är Medborgarkontoret, kostnad 50 kr. Inlämning av fotoarket med dina nummerade bilder sker till inköpsstället. Av de 40 kontrollerna så måste svaren på 30 st vara rätt för att vara med i utlotningen av priser när tidsperioden är slut.

Ta med släkt och vänner och gör en tur i vår hembygd. Det finns mycket att upptäcka!

Tillgång till orienteringskartor

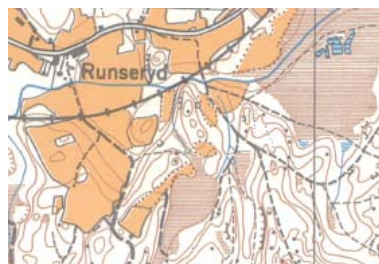
I dag har tekniken gjort att det är enkelt och billigt att rita, underhålla och skriva ut kartor för orientering. Så har det dock inte alltid varit.

När orienteringen återstartade 1962 i Forserum genom Rune Frostfeldt så fanns det bara en gammal svart-vit generalstabskarta i skalan 1:100 000 över Forserums omgivningarna att tillgå. Denna var inte direkt aktuell för den hade rekognoserats i terrängen på 1800-talet och sedan bara uppdaterats lätt under 1900-talet. Den hade inga höjdkurvor utan nyttjade backstreck i stället som var mycket schematiska. Som tur var så hade Tenhults SOK ritat en egen karta i skala 1:50 000 med höjdkurvor över terrängen från Tenhultasjön och nästan fram till Forserums kyrka samt från järnvägen i norr ned till vägen Sjöberg-Finntorp i söder. Detta är ett stort område men i den skalan så var kartan bara ca 13 x 16 cm. Vi betalade 50 öre/st för dem vilket låter billigt men motsvarar ungefär 10-15 kr/st i dag. Ett ganska stort belopp för en nystartad klubb. Det gällde att utnyttja kartorna maximalt. Så klubbträningar fick förläggas till områden där vi inte sprungit förut och där låg ju inte alltid den bästa terrängen. Det var ju därför inte fråga om att använda kartan en gång och sedan slänga den utan varje karta var full av banor efter kanske 7-8 träningar. Banorna fick man rita in själv och kartan förvarades i ett styvt kartfodral så att vika kartan var inte aktuellt.

Vi drömde om en modern karta över den terräng där vi hade vår första klubbstuga i Runseryd och samhällets närmaste omgivningarna. Staten tog succesivt fram nya kartor i skala 1:50 000 i färg med höjdkurvor, de så kallade grönsaksbladen som till stor del gäller även i dag. Omkring år 1972 skulle de ha hunnit till våra trakter så det var bara att vänta. Under tiden så förändrade dock orienteringssporten kartut-

vecklingen. Klubbarna började rita egna kartor i skala 1:25 000 i färg och med kurvbild. Detta startade 1964-1965 men redan 1967 så var det nästan bra sådana kartor som användes vid orienteringstävlingar. Vår klubb var nystartad men ambitionen var hög vid starten. Inte nog med att vi hade påbörjat bygget av en klubbstuga, vi beslöt även att rita en egen karta. Detta påbörjades 1967 med ambitionen att vara klar året därefter för att ha en första tävling 1969. All rekognosering i terrängen skulle utföras av klubbmedlemmar. Vi hade varit för optimistiska. Området vi hade tagit till var alldeles för stort med dagens mått mätt, nämligen 35 km², så först 1970 var vi färdiga och den första tävlingen genomfördes 1971 med över 1100 anmälda i Sjöstorp. Grundmateriel beställdes av Sven Bohlin AB och leverades i färgtryck på ett vitt plastunderlag. Vi hade köpt så många att vi kunde ta med dessa ut som underlag i skogen efter att ha klippt ut avsedd del. Däremot var det inte så enkelt att kopiera något som man ritat som i dag. Dessa torrkopiatorer i svart-vitt som vi haft sedan länge fanns inte omkring 1970 utan det var våtkopiering som gällde. Blev en kopia av fem användbar så var det bra. Rekognoseringen i skogen genomfördes med dessa plastunderlag i botten och sedan ett smörpapper klistrat ovanpå som man ritade in förändringar och kompletteringar på.

Smörpapper var inte det bästa att ha utomhus när det blev fuktigt men det fanns inget som hette ritfilm i plast ännu. När man kom hem efter varje dag så kopierade man över vad man ritat under dagen till ett vitt papper med hjälp av genomlysning och ritade med färgpennor in hur den lilla kartdelen skulle se utfärdig. Så växte sakta en karta fram. Slutligen renritade en person allt med tusch. Allt av varje färg ritades in på en kartplast i svart. När allt var klart så sändes allt till ett tryckeri, man beställde ett antal exemplar och efter några månader så kom paketet alla väntade på. Hur ser det ut? Ser ni några fel? Vad är bortglömt? Både glädje över att alla timmar i skogen som hade gett denna fina karta och missnöjde med de fel och brister man upptäckt. Dessa var inte mycket att göra åt. De tillsammans med alla förändringar som skedde i terrängen de kommande åren fick man leva med fram tills kartan reviderades eller ritades om helt. Detta gjordes inte så

ofta av kostnadsskäl så orienterarna fick ha ganska mycket förbiseende och fantasi när de sprang i skogen. Hyggen och grönområden var dock inte med på den tiden så därför var förändringarna mindre märkbara. Denna första karta hette Forserumsbladet och finns till beskådande i klubbstugan. Vårt rekognoseringsunderlag finns uppklistrat på en stor skiva som förvaras i Lillsjöstugans kök. Det finns också kartexemplar kvar och kartan användes till cykel-Trim under många årtionden.

Klubbens medlemmar ritade sedan själv ytterligare en karta. Den var mycket mindre, ca 12 km², och hette Storsjöbladet. Den ritades under ett år, 1973, och användes 1974 när vi just hade övertaget Lottastugan och påbörjat renoveringen till Lillsjöstugan. För ritning av alla kartor därefter ända fram till 1986, då vi tog fram Slätteryds Ängar, anlidade vi professionella kartritare som på heltid gjorde jobbet. Tekniken i skogen och tryckningen var dock densamma.

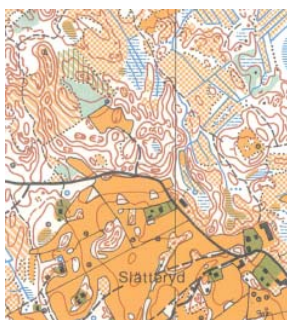
Smörpapperet hade dock ersatts av ritfilm.

I början av 1990-talet började datorer bli vanliga både på företag och hos privatpersoner. Detta ledde till att ett flertal dataprogram för renritning och utskrift av kartor utvecklades. Ett av dem var programmet OCAD som skapades i

Schweiz och som i dag är helt dominerande bland kartritare. Färgskrivare var dock inte vanliga och kopiorna dyra. Så det var renritningen som revolutionerades om man bara hade tillräckligt kraftfull dator som klarade av att hantera ett så tungt program. När vi ritade kartan Jeppa Stall 1994 (egentligen samma område som Storsjöbladet) för användning till en tävling året därefter så gjordes detta digitalt och vi fick underlaget som en datafil. Allt tryckning skedde dock fortfarande på tryckeri. Så att kontinuerligt revidera och skriva ut aktuella kartor var inte att tänka på.

Först år 2005 så köpte klubben sin först licens av programmet OCAD och ungefär samtidigt köpte jag min första färglaserskrivare. Då förändrades allt ur föreningssynpunkt.

Därefter kunde man lägga in förändringar i programmet efter varje observation och vid varje tillfälle skriva ut kartor (dock max A4) som var uppdaterade med alla kända förändringar. Det var inte kartor längre som man började att skriva ut, utan kartor med inlagda banor för direkt användning. Kontrollbeskrivningarna gjordes dock fortfarande separat med risk att de inte stämde med kartan (hände bl.a. oss vid DM i medeldistans 1997). Detta inarbetades i programmet i början av 2000-talet så i dag kan det i princip inte bli fel.

Allt grundmateriel för rekognoseringen togs fram till bara för några år sedan fram från flygfoton som behandlades i stereoinstrument av specialfirmor. För två tre år sedan laserskannade Kartverket hela Sverige. Nu kan alla direkt från OCAD och aktuell fil med laserdata över ett område ta fram oerhört noggranna grundmateriel till en låg kostnad.

Tänk att det bara är 5-10 år sedan det var så anorlunda när det gällde kartritning. Det enda nackdelen med dagens teknik är att i dag finns inga kartor utskrivna över hala kartområden att visa upp för kommun, sätta upp på väggen eller sälja. Allt ligger i en fil i datorn och man tar fram den del av området man behöver varje gång.

Den här utvecklingen var nog totalt omöjlig att förutse när vi började att rita egna OL-kartor 1967. Att kunna tro att det kunde bli så enkelt och så bra gjorde nog ingen när vi såg framåt år 1967!

Upplevelser under 10-Mila

Till skillnad från de flesta av övriga klubbar som är medlemmar i föreningen Orientering Småland, som var den organisation som anordnade 10-mila, så hade vår klubb många uppgifter och under en ganska utsträckt tid. Många av oss deltog dessutom i ett flertal av uppgifterna och har därför mer minnen av allt kring tävlingen än många andra.

Första uppgiften var byggarbete veckan efter påsk. Våra daglediga medlemmar kom till en nästan tom arena. Speakerhuset var uppbyggt och bron över skyddsvallen var byggd, det var allt. Under ledning av Tore Bäckman men främst Nils-Gustaf Färg och skisser från brukarna så byggdes kartplanken till växlingen upp. När det var klart så fortsatte arbetet med att

sätta upp det 36 m långa resultatplanket. Det finns hur mycket helst på Ränneslätt men på de här platserna var det uppfyllt med ett massivt lager av hårt packad makadam.

Stolparna sjönk liksom inte ned av sig själv i marken kan man säga. Solen sken men det var kalla morgonstunder. Sista dagen kom sex tältresare från en montagefirma och började att sätta upp det stora försäljningstältet för Intersport.

Lördagen och söndagen före 10-mila helgen var den stora tältresarhelgen. Ett 25-tal medlemmar slöt upp på lördagen och ett 15-tal på söndagen. Mattältet på 10x30 m, VIP/Presstältet på 10x20 m liksom duschtältet ca 5 x15m liksom ett flertal 3x3 m stora tält sattes upp och förseddes delvis med golv. Det var inte bara tältduk utan i VIP/Presstältet så var ena långsidan försedd med mödosamt monterade glaspartier och slagdörrar i aluminium. De sista småtälten sattes upp under en dag kommande vecka.

I och med att tälten var uppe så påbörjades bevakning av hela området. Klubben och våra medlemmar löste denna uppgift helt och hållet själv. Mellan kl. 18

på kvällen till kl. 7 på morgonen varje natt var vi två medlemmar, som i mörker och temperaturer ned mot och i vissa fall

en bit under 0-strecket, traskade över det stora området. Byte av patrull skedde dock kl 23. Några patruller hade oturen att även råka ut för stark blåst och snöblandat regn. Den "värmestuga" som vi utgick från höll inte värmen bättre än ett vanligt campingtält. Värmefläkten i byggnaden, som lät som ett reoplan, kunde dock kortvarigt få upp temperaturen om man

lät den gå under tiden man patrullerade. De första nätterna var vi nästan ensamma på området. Allt eftersom veckan gick så arbetades det dock allt senare av allt fler på kvällarna på arenan och antalet övernattande i husbilar ökade. Sista nätterna så var det inte helt lugnt många timmar. Vi upplevde färggranna soluppgångar, stigande morgondimma och en försvin-

nande kvällssol bakom Soåsen. Fåglarnas spel startade intensivt någon timma innan solen syntes. Största viltet som sågs verkade vara harar. Skräp efter Novemberkåsan som gick i samma område i höstas hamnade i våra sopkärl av en omtänksam funktionär. Som tur var så hade vi inga försök till stöld eller förstörelse under hela veckan.

De första camparna väntades till torsdagen före tävlingen. Då påbörjades vår delade uppgift med SOL Tranås nämligen toalettservice samt sophämtning på TC. Under torsdagen och fredagen var det bara dagtid och då skötte FSOK allt eftersom Tranås hade en egen tävling. Från lördags morgon och i 32 timmar i sträck så arbetade nio personer ständigt med dessa uppgifter. Toalettservice bestod av att fylla på toalettpapper och handrengöring i det stora antalet Bajamajor som fanns över hela det stora området. Till detta kom lite allmän rengöring inkl. avdämning inför täv-

lingen eftersom enheterna stod under en lång tid på det dammiga fältet innan de kom till användning. Tömning av enheterna sköttes dock av en entreprenör genom sugning. De tre personer i varje pass som körde sopor med hjälp av fyrjulig motorcykel och vagn hade det ganska lindrigt uppfattade jag det som. Däremot de sex som fick dra sin vagn med papper och rengöringsmedel själva i sand, singel och gräs över stora områden fick mycket motion och styrkträning under sina pass.

Med tävlingsdygnet kom vår sista men ursprungligen vår främsta uppgift nämligen att sätta upp resultat. Behovet av pappersresultat när det fanns två stora ljustavlor med bilder, tider och chat (53 m² styck läste jag på annan plats) samt surfplattor och mobiler som kunde ta in sändningen via Internet skulle inte vara så stort förvånades vi om. Arbetet måste dock göras så under tiden kl. 11 på lördagen till samma tid på söndagen så var vi tre i taget som publicerade resultat ca var 15:e minut. Detta tog 2-3 minuter och sedan var det att vänta igen. Även om intresset inte var jättestort så var det dock nästan alltid ett 10-tal som med ficklampor m.m. under natten försökte att läsa vad vi satte

upp. Temperaturen var nere på 0 grader under några timmar men alla var väl klädda och kunde röra sig under all väntetid. Äta, prata och följa tävlingen blev sysselsättningen. Kontrasten till kylan var utskrift och hämtning av resultat i arbetsbodarna för teknik. Där fanns ständigt ett 20-tal arbetande från Jönköpings Högskola som skötte all drift av teknik, tävlingsdataansvariga från arrangörsklubbarna, tävlingsledning m.m. samt massor med datorer och bildskärmar. Dit in nådde inte kylan utan här var mer ett medelhavsklimat på sommaren.

Tävlingen var över på söndag förmiddag och lugnet la sig under eftermiddagen. På måndag morgon var det dags för sista uppgiften nämligen att ta ned

tälten. När vi kom på morgons så stod nästan allt orört sedan tävlingen, tomt och spökligt. Växlingsplanket var dock nedtaget och resultattavlan togs under dagen ned av generalsekretären och marknadschefen. Vi började med att plocka ned småtälten och sedan VIP/Presstältet. När stommen var kvar så lät vi den stå och koncentrerade oss på att ta ned dukarna på mattältet då det var risk för regn kommande dag. Under dagen plockades så Intersports och våra försäljningstält ned och kördes bort av andra. Vi lämnade bara duschtältet kvar orört. Nästa morgon var dock även dukarna på det nedplockade av någon som insett värdet av att få ned dem torra. Sista dagen, tisdagen efter tävlingen, plockades så resterande tältstommar ned. När dagen var slut så var allt åter som när arbetet började dagarna efter påsk och när veckan var slut var allt som påminde om tävlingen veckan tidigare i princip utplånat.

Två års förberedelser med månatliga möten i Eksjö var över. Som det syntes utåt så skedde allt under i princip ett dygn medan vi som var med vet att det i verkligheten tog två veckor. En kort tid ändå mot två års planering. Efter att ha förlorat minst en natts sömn och många två natters sömn under en vecka samt hårt arbete så behövdes tid för återhämtning och det var vi alla värda. Hårt arbete, obekväma arbetstider men mycket bra samarbete, glädje och kamratskap tror jag de flesta tar med som minne efteråt.

Nyheter i korthet

- Forserumsloppet kommer att genomföras även i år. Detta år kommer det att genomföras den 30 augusti i samband med Forserums Marknad som är kombinerad med firandet av Forserum som järnvägsort i 150 år samt Industridagen. För att passa in i arrangemangen så kommer med stor säkerhet loppet att förläggas med start och mål på Fabrikgatan och med en helt ny sträckning i samhället. Mer information om detta kommer efter semestern.
- Klubben anordnade halvårsmöte kombinerat med naturutflykt sista veckan i maj. Platsen var Storsjöns strand vid Svartviken. Svartviken? Det är den vik som går in till Forserums vattenverk. En fråga som skulle ha klarlagts på mötet var att få fram ytterligare två personer till valberedningen. Tyvärr gick det inte att lösa denna gång heller p.g.a. brist på kandidater på mötet. Styrelsen får arbeta vidare med frågan.
- Under våren har vi haft stora problem med motocrossåkning på elljusspåret. Det är inte bara det att den fina uppgrusningen som gjordes för två år sedan har skadats. Framfarten har också varit så vild och omdömeslös så att risken för att bli allvarligt skadad p.g.a. påkörning har varit stor. Försök att stoppa föraren har varit resultatlösa och i stället har personerna som försökt hånats. Händelserna har vid ett flertal tillfällen polisanmälts. Vi tror oss veta vilken person som är problemet men med MC-hjälm och flera motorcyklar i samhället med liknande målning så är det svårt att vara säker. Kan ni övriga medlemmar samt övrig allmänhet hjälpa oss att få stopp på detta problem så är vi tacksamma. Kontakta gärna vår ordförande

Göran Runesson om ni kan hjälpa till.

- Klubbens skidsektion genomförde zon-tävling på skidor denna snöfattiga vinter. Denna var förlagd till Lövhult söndagen den 17 februari. Trots regn på morgonen så kom totalt 62 ungdomar till start vid denna specialvariant av sprint-tävling med många korta heat där ingen blev utslagen utan alla mötte alla.
- Det nya förrådet som byggdes i höstas har tagits i bruk efterhand trots att inredning mestadels har saknats. Under våren så har den stora förrådsdelen försetts med ändamålsenliga hyllor på ena långsidan genom skidföräldrar. Materiel till ytterligare hyllor av enklare slag togs hem efter 10Mila och finns i och under förrådet.
- Kommunen granskade vår avloppsanläggning i höstas och krävde efter det en komplett renovering. Innan sommaren kommer en provgrävning att ske för att se vad för material som finns i marken. När det är känt ska en utförandeplan utarbetas och godkännas av kommunen. Under hösten kommer sedan förbättringen av anläggningen att utföras. Det innebär mestadels att nya infiltrationsdiken ska anläggas. Så ganska stora schaktarbeten kommer att ske framför det nya förrådet i anslutning till vår 3-kammarbrunn.
- Inför vintersäsongen 2014 inköptes en "snowgrabber" d.v.s. en utrustning för att samla in snö från kringliggande ytor till skidspår då det är ont om snö. Tyvärr var det så ont om snö under säsongen så den enda användningen blev en provkörning de första dagarna i december på Lillsjöstugans gräsmatta.
- Vår medlem Jörgen Larsson som drog igång skidsatsningen i klubben för några år sedan har via mail meddelat styrelsen att han accepterat att börja som ungdomsverksamhetsansvarig i Nässjö SKI. Han kommer att flytta över sitt engagemang dit efter semestern men vara kvar i klubben.
- Vårens tipspromenader började väldigt bra deltagarmässigt p.g.a. den tidiga våren. Den efterföljdes dock av en tidig försommar under april och då minskade deltagarantalet markant då man hade annat man kunde göra dessa soliga dagar. Totalt blev det dock 831 promenader under våren vilket var ett 60-tal bättre än föregående år och ungefär som snittet de senaste 10 åren. Ekonomiskt betyder tipspromenaderna mycket för klubbens ekonomi så att bibehålla eller helst öka intresset är en viktig uppgift för vår klubb.
- En skidskyttetävling genomfördes tillsammans med Eksjö SOK och Svenska Skidskytteförbundet Vasaloppssöndagen på Eksjöns för året nya konstsnöspår.
- Klubben har under våren hittills fått en ny medlem. Han heter Peter Gustavsson. Vi hälsar honom välkommen till klubben och den verksamhet som vi kan erbjuda. Fler ansökningar om att bli medlem ligger och väntar och ska behandlas på nästa styrelsemöte.

